

TURUN KATULÄHETYS RY

YSTÄVÄLEHTI

Helmikuu 2024 nro 1

**Ps 90:14 Ravitse aamulla meitä armollasi, suo
meille iloa ja riemua kaikkina päivinämmme.**

Sähköposti: info@turunkatulahetys.fi

Kalenterissa tapahtuu: www.turunkatulahetys.fi

1

TURUN KATULÄHETYS RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
KEVÄTKOKOUS TO 14.3.2024 klo 16.30 YLÄSALILLA

9§ Yhdistyksen kevään jäsenkokouksessa käsitellään seuraavat

1. Esitetään hallituksen vuosikertomus.
2. Esitetään tilit ja toiminnantarkastajien lausunto. Vahvistetaan tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.
3. Käsitellään muita hallituksen tai yhdistyksen jäsenten käsiteltäväksi ehdottamia asioita, joista vähintään kaksi viikkoa ennen kevätkokousta on hallitukselle ilmoitettu

TERVETULOA! HALLITUS

Turun Katulähetys ry:n tili FI35 57115820006953

Jäsenmaksu 25 € / vuosi, viite 10045

Kannatusjäsen 20 € / vuosi, viite 8691

Turun Katulähetys ry:n hallitus

Puheenjohtaja	Ilkka Räisänen
Varapuheenjohtaja	Pertti Berg
Sihteeri	Jaana Yrjälä
Isännöitsijä	Simo Lepistö
Elintarvikkeiden jako	Pirjo Immonen
Elintarvikkeiden jako	Anne Salonen
Keittiö ja ruoanvalmistus	Ksenia Piispanen
Vankilatyö	Mauri Kantola
Rahastonhoitaja	Pirjo Hongisto

2

H. Junnila 2024

Sisällysluettelo

Turun Katulähetyksen vuosikokouskutsu	2
Hallituksen kokoonpano	2
Sisällysluettelo	3
Puheenjohtajan palsta	4-8
Jeesuksen sanat ristillä	9-10
Eeva Waarna on täyttänyt 90 vuotta	11
Muista veljiäsi	12-16
Pimeässä laaksossa	17-19
Ikuisuuden ja kirkkauden toivon äärellä	20-22
Turun Katulähetyksen toimintaa	23
Turun Katulähetyksen maksu- ja liittymislomake	24

Suomen Katulähetyksliiton talvipäivät

Tampereella 19.-20.4.2024 klo 17.00 alkaen

Soppatykkitapahtuma Martin seurakunnan kanssa

Helatorstaina 9.5.2024 klo 12.00-14.00 Kaasukelloaukiolla

2Kor. 5:20 Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläisiä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Ystävälhdedssä 2023 nro 2 kerroin viime vuoden kesäkauden tapahtumista. Jatkan siitä nyt vuoden vaihteen 2024 yli. Marraskuun puolella-välissä oli Turun Katulähetyksen vaalikokous. Siinä kokouksessa valittiin hallitukseen uutena jäsenenä Ksenia Piispanen mukaan hallituksen toimintaan. Minut valittiin uudelleen puheenjohtajaksi. Kiitän kaikkia Katulähetyksen vapaaehtoisia luottamuksesta. Te, jotka elätte todeksi Jumalan kutsumuksen, muistetaan 1. Korintolaiskirje 1:9 ”Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poi-

kansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen”. Luottavaisina toimimme Turun Katulähetyksessä asiakkaittamme parhaaksi”. Saarnaaja 11:1 ”Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat

sen jälleen”. Vетten yli emme leipää lähetä vaan jaamme fyysistä ja hengellistä leipää Yläsalilla. Katulähetyksen lähtökohta on aina ollut, että diakonia mahdollistaa Jumalan Sanan julistuksen ja evankeliumi opettaa meitä palvelemaan oikein.

Vapaaehtoisten joulujuhlaa vietettiin joulukuun puolessa välissä.

Saimme nauttia maittavan, vapaaehtoisten emäntien ja isännän valmistamasta jouluateriasta, laulaa yhdessä, hiljentyä Jumalan Sanan kuuloon ja kuulla ukrainalaisten pakolaisten esityksen. Sanoohan Saarnaajakin 2:24 ”Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa; mutta minä tulin näkemään, että sekin tulee Jumalan kädestä”. Joulun aikaan Turun Katulähetys järjesteli elintarvikejakelua osin poikkeavalla tavalla. Joulun ja uuden vuoden aikana oli ruoanjako melko kovilla. Elintarvikkeita saatiin kohtalaisen runsaasti, jolloin koko ruoanjako oli osin jo melkein ääri rajoillaan. Suurena apuna on meillä ruoanjaossa viisi ukrainalaista. Normaalisti elintarvikkeiden jako kestää yhdestä puoleentoista tuntiin. Joulunaikana

5 jaot kestivät jopa yli kaksi tuntia. Yhtenä tiistainakin järjestettiin

elintarvikejakelu. Joulun aikaan pakkanen oli toisinaan melko kireää. Elintarvikkeita jaettiin asiakkaille elintarvikkeiden kauppahakujen välillä. Pyrittiin siihen, että asiakkaat eivät joutuneet odottamaan ulkona pakasessa liian kauan. Emme saaneet moitteita, joten ilmeisesti asiakkaatkin olivat tyytyväisiä. Kotikirkko pidettiin kaikkina muina sunnuntaina paitsi jouluaattona. Joulun ai-

kana olivat iltatoiminnat keskeytyksissä. Loppiaisen jälkeen ovat iltatoiminnat jälleen käynnistyneet: rukouspiiri maanataisin, raamattupiiri torstaisin, kuoroharjoitukset torstaisin parillisilla viikoilla ja tiistaisin puikkopiiri.

Turun Katulähetys on tarjonnut yhteisen uudenvuoden juhlan uudenvuodenpäivänä useana vuonna. Tänä vuonna juhla järjestettiin Mikaelin seurakuntatalolla. Puhujaksi saimme jälleen Mikaelin seurakunnan kirkkoherran Jouni Lehikoisen, siitä kiitos hänelle. Lauloimme yhdessä joululauluja ja kuuntelimme laulu- ja musiikkiesityksiä. Juhlassa oli myös ukrainalaisten lauluesitys. Vapaaehtoiset emännät ja isäntä olivat jälleen lohtineet maittavan ja runsaan joulupöydän. Siitä

saimmekin runsaat keuhut jälkeensä. Kahvin kera nautimme herkullisista kakuista. Arpoja oli myyty tilaisuuden alusta asti ja lopuksi oli jäljellä arvonta. Palkintoja oli runsaasti ja muutamat henkilöt saivat jopa useita voittoja. 2 Korintolaiskirje 9:10 ”Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät”.

Loppiaisien jälkeen olemme jälleen siirtyneet vakiintuneeseen toimintaan. Kotikirkko sunnuntaisin ja iltatoiminta toimii normaalisti. Maanantaisin on elintarvikkeiden jako ensisijaisesti lapsiperheille ja liikuntarajoitteisille. Keskiviikkoisin ja perjantaisin saamme ruoan jaon jälkeen laulaa yhdessä ja kuulla Jumalan sanaa ja nauttia yhdessä Kaa-rean valmistamaa kouluruokaa. Usein ruokaa jää vielä jaettavaksi asiakkaille kotiin vietäväksi. Olemme järjestäneet kouluruoan jakelua myös ulkona kotiin vietäväksi. Ruoka-aputoiminnassa on huomioitava

hygienia ja noudatettava yleisiä hygieniasäädöksiä. Syksyllä Katulähetyksellä oli hygieniakoulutusta. Siivouksesta on huolehdittava ja pakastimien ja jääkaappien lämpötilat on mitattava säännöllisesti ja kirjattava vihkoon. Helmikuun alussa oli Yläsalilla ympäristöterveyden ulkopuolinen tarkastus. Omavalvontasuunnitelma on päivitettävä ja oltava kaikkien nähtävillä. Kouluruokien jakelu- ja jäähdytysprosessiin on kiinnitettävä erikoista huomiota. Epäilyksi jäi myös, voidaanko karkkilaatikoita käyttää lämpimän kouluruoan jakeluun. Sekin selvisi myöhemmin, että mitään ongelmia niiden käytössä ei ole mutta niihin tulee hankkia vaatimuksenmukaisuustodistus. Lisäksi pakkaamattomasta ruoasta pitäisi saada koulukeittiöistä ja Operaatio Ruokakasista tiettyjä lisätietoja.

Työsuojelutarkastus oli 21.2.2024.

Kohonneista kustannuksista huolimatta Turun Katulähetysten toimintaedellytykset ja taloudellinen tila ovat kohtalaisen hyvät, joten toimintaa voidaan jatkaa ilman suurempia huolia. Kirpputori on pidetty auki kaikkina arkipäivinä ja myynti on kutakuinkin kattanut menot. Siunauksesta saamme kiittää Jumalaa. Onhan Turun Katulähetyksessä kutsumustehtäväänsä sitoutuneita vapaaehtoisia, jotka toimivat Katulähetysten toiminnan ja asiakkaiden parhaaksi. Lopuksi haluan vielä jättää mietittäväksi Efesolaiskirjeen kohdan: ”Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmit, vaan niin kuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sen tähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on.”

Ilkka Räisänen

Jeesuksen Sanat ristillä

Sain käsiini pikku kirjusen niistä seitsemästä sanonnasta, jotka Mestarimme lausui ristillä (Harris, Murray: The Seven Saying of Jesus on the Cross"). Hankin kyseisen opuksen erityisesti neljännen kohdan takia, jossa Hän huutaa "Jumalani, Jumalani miksi Minut hylkäsit". On varmaan täysin mahdotonta ymmärtää (ja onneksi meidän ei tarvitse ikinä kokea sillä kipeydellä) tämän kovalla äänellä lausutun Psalmin sanojen tunteen syvyyttä. Kun Jeesusta aloitettiin ristiin naulaamaan, Hän oli aluksi kutsunut Isää Isäksi (Luuk. 23:34). Tämä nyt saamani pikku kirjanen kertoi, että todennäköisesti Jeesus tässäkin kutsui Isää aramealla: "Abba". Uskon myös Harrisin selitykseen, että sen käännös suomeksi ei ole "isi" tai "isukki" vaan se kuvastaa enemmän kunnioitusta erityisen läheisyyden lisäksi, ja ehkä siten paras vaihtoehto onkin "rakas Isä"! (Harrisin mukaan termiin liittyy "intiimiys ja turvallisuus" -vielä "lapsenomaisella luottamuksella ja kuuliaisuudella").

Mutta tässä hetkessä ristillä, Isä käänsi selkensä, kun "Hänestä, Joka ei mitään synnistä tiennyt, tehtiin synniksi" eli "personoitui synniksi" juuri meidän tähtemme. Samalla se rikkoutumaton Isän suosio ja läsnäolo otettiin pois. Tätä voidaan vielä verrata Isän aikaisempiin sanoihin Jordanilla: "Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet Minun rakas

Poikani; Sinuun Minä olen mielistynyt"(Mar. 1:11). Kirjaimellisemmin alku voidaan myös kääntää: "Sinä olet Minun Poikani, Rakastettu." Ja tämä "Rakastettu" voitaisiin hepreasta kääntää myös "Ainoa". Jälkimmäinen lause taas Wesselin ja Straussin mukaan voi tarkoittaa heprean aikamuodon mukaan, että Jumala on aina mielistynyt Poikaan. Mutta nyt ristillä Jeesus käytti silloin tätä muodollisempaa mutta kuitenkin henkilökohtaista "Jumalani" ilmaisua, ja toisto korostaa Harrisin mukaan pyynnön pakkotilaa ja tunteen voimakkuutta. Sitten lopulta kuitenkin Jeesus jälleen käyttää läheisempää "Isä"-termiä, kun Hän syvässä turvautumisessa luovuttaa Henkensä Isälleen! Huippua on, että jotain tästä Jeesuksen Isä-suhteesta välittyy meillekin, kun Adoption Henki meissä huutaa: "Abba, Isä!"

Ennen kuin lopetan, mieleeni tulee kuitenkin lisätä se Ewaldsin opetus, jonka tänään kuuntelimme! Muistamme, miten paljon Abraham rakasti poikaansa Iisakia. Mutta Ewaldsin huomio on, että juuri käsky uhrata poikansa varsinaisesti herätti, millainen rakkaus hänellä ainoaa poikaansa kohtaan todellakin oli. Meitäkin, Ewalds opettaa, sitoo se mitä emme ole pystyneet luovuttamaan. On varmaan mahdotonta meidän ymmärtää, millaista oli Isän luovuttaa tällä tavoin Poikansa. Tosin sitä kautta Hän sai lunastettua Itselleen perheen - meistä kaikista. (Muistamme Paavalin sanat Roomalaiskirjeessä: "Esikoinen monien veljien joukossa!") Kirjoitan tätä nyt ennen joulua ja ajattelen, että Jeesuksen piti syntyä tänne pimeään maailmaan, että tämä kaikki mahdollistuisi, ja joulunaika saattaa olla joillekin se ainoa hetki vuodesta, että heidät tavoittaa ilosanoma kedolta, paimenien kautta, joita tosissaan ei taidettu silloinkaan arvostaa! Mutta heidät oli erityisesti valittu siihen, niin kuin Sinäkin Ystäväni omaan tehtäväsi!

Siunaten, Mikko

Eeva Waarna on täyttänyt 90 vuotta

Eeva Waarna syntyi Laatokan Karjalassa 1934. Hän joutui sotien aikana lähtemään kaksi kertaa evakkoon. Monien mutkien ja 27 asuinpaikan kautta hän asuu tänä päivänä Piisparistilla. Eeva on saanut johdattaa monia elämänsä varrella Jeesuksen yhteyteen. Sellaisen tapahtuman yhteydessä hän tuli myös Turun Katulähetyksen toimintaan mukaan. Eeva toi kolmelle humalaiselle miehelle sanoman, että Jeesus rakastaa heitä.

Yksi miehistä halusi keskustella Jeesuksen rakkaudesta. Eeva johdatti hänet Turun Katulähetyksen sen aikaisen toiminnanjohtajan Matti Vanhasen luokse. Samalla Eeva itse jäi mukaan Katulähetyksen toimintaan. Monet meistä ovat nähneet Eevan karkeloivan hengellisiä lauluja ja virsiä soitettaessa.

KATULÄHETYS-runon, sopinee Eevalle
Tuulisella mäellä
käheä-ääniset kaiuttimet
toistavat magnetofonin nauhalta
"Myöhäisessä sydänyössä ---"
Nainen puhui mikrofonin
ja kehotti meitä antamaan
sydämemme Jumalalle
Ihmiset seisoivat rauta-aitaan nojaten
jotkut paljastivat päänsä
vanha mies itki.
Miten olenkaan iloinen,
Jumala rakastaa minua,
he sanoivat sen minulle tänään
tuulisella mäellä.

Muista veljiäsi

Ystäväni, minua on viime päivinä polttanut eräs jae Raamatussa. Luemme 1 Joh. 4:20: "Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valehtelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt." Muistan kerrottavan Puritaaneista Brittein saarilla, että heidän vastustajansa väittivät, että nämä rakastivat kyllä Jumalaa mutta vihasivat lähimmäistään. Kun katson omaan sydämeeni niin tämä sattuu. Eräs minun läheinen veljeni kerran väitti, että Jumalan kanssa on helppoa, kun siinä suhteessa on toinen täydellinen. Sitten kun tulee toinen epätäydellinen lähimmäinen mukaan, on olemassa ainekset, vaikka mihin konfliktiin.

Entä Kirjoitukset? Minkä lohdutuksen sieltä löydämme? Aluksi kohtaamme – ei kuitenkaan kovin toivoa herättävää – mutta siten kylläkin hyvin realistista. Kain surmasi kateudessaan pikkuveljensä. Sitten kun Herra alkoi uuden alun Aabrahamista, oliko tässä vihdoin tulossa parannusta tilanteeseen koskien veljessuhteita? Ei ainakaan kovin heti. Ismaelin ja Iisakin väleistä meille ei ole paljoa kerrottu, paitsi että kun Iisak oli vieroitettu, nähtiin hänen puoliveljensä ilvehtivän (huom. sanaleikki hepreassa, sanan ilveilyn ollen samaa juurta kuin Iisak!) Mutta seuraavassa sukupolvessa paljastuu yhä lisää syviä repeämiä veljessuhteissa – puhun nyt Eesausta ja Jaakobista (mainitsen heidät syntymäjärjestyksessä), ja tietenkin Joosef veljineen! Mutta kaikessa raadollisuudessaan nämä kertomukset ilmaisevat myös toivon säteen suhteiden parantumisista, jopa sovinnosta, niinpä meidän ei tarvitse vaipua ihan synkkyyteen.

Tämä siis taustaksi, kun haluan nyt muutamien vedoin maalata otteita Jeesuksen valtavan rikkaasta, suorastaan nerokkaasta tekstistä – Tuhlaajaisä-vertauksesta. Muistamme kaikki, kuinka isällä oli kaksi poikaa, ja kuinka erilaisia he olivatkaan (kuten edellä mainitut

kaksoiset. Muuten itsekin kaksoisveljenä voin sanoa, että on tosi vaikea sanoa, missä meillä on jotain samaa, paitsi kasvatusympäristömme! Me siis emme ole identtiset.)

Tiedämme senkin varmasti entuudestaan, että tarina alkaa, miten nuorempi vaatii ja tuhlaa oman osansa. Ja että vanhempi taas samalla tekee hyvin tunnollisesti työtä pellolla. Mutta nyt menemme syvemmälle, sanoisinko Raamatullisen sieluntieteen tasolle, ja näemme, kuinka tarkkaa psykologisesti Jeesuksen vertaus on (ja muuten koko Raamattu!) Nimittäin tuhlaajapoika tiesi syllisyytensä, että hän oli rikkonut. Sitä hänelle ei kenenkään tarvinnut kertoa. Siitä seikasta tosin ei voinut olla aivan varma, kuinka sydämen pohjasta hänen tunnustuksensa oli (joskus teemme vain niin, että voisimme jotenkin päästä pälkähästä, eli vastuustamme!) Mutta vanhempi veli oli ”suloisen” tietämätön että hänessä olisi ollut mitään virhettä. Hän täytti mallikelpoisesti kaikki pykälät kuten kunnon kansalainen. (Mieleeni tästä tulee taas rikas nuorukainen, jonka Mestarimme kohtasi (lue tästä etenkin Matt. 19:20. Nuori mies oli kaikkea noudattanut, mutta kyseisen omin sanoin, jotain vielä puuttui!)

Tosin entä, jos olisi kysytty nuoremmalta veljeltä, miten hän näki isoveljensä – ehkä hän ei nähnyt tätä yhtä täydellisenä. Toisin sanottuna se täydellisuuden säde olisi himmentynyt, jos vanhempi veli olisi suostunut kuulemaankaan moista! Mutta yksi ongelma

vanhemmalla veljellä oli, mikä tulee suoraan ilmi tekstissä. Luemme ”Niin hän vihastui”. Nyt pitää selventää, että kaikki vihastuminen ei ole suinkaan syntiä. Kun meitä loukataan, rikotaan, poljetaan väärin, nousee ihan oikeana reaktiona viha eli vihantunne (näillä vihaa ilmaisevilla alkukielen sanoilla on eri vivahde: lue Ef. 4:26 ja 31). Eli Paavalin mukaan on tosiaan olemassa oikeutettua vihastumista, mutta jos se jää kytemään vähäksikin aikaa ja muuttuu katkeruudeksi, hautomiseksi, kaunaksi, siitä tulee elämää myrkyttävä voima. Sisälle torjuttuna se vaikuttaa terveyteemme ja ihmissuhteisiimme vahingollisina. Mitä pitää siis tehdä? Mainitsemani Efesolaiskirjeen kohdassa viitataan ratkaisuun (jae 31), jossa Paavali luettelee: ”Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.” ”Kaukana teistä” ei ole tarkka käänös. Kreikan sanan taustalla on heprean nasa, eli kohtamme teonsana voidaan kääntää: ”nostaa maasta ja kantaa pois” (Robertson). Eikö ajatuksemme käänny miten Herran kärsivä Palvelija kantoi [nasa] meidän sairautemme ja sälytti meidän kipumme! (Lisää Raamatun kohtia vihasta voi tutkia myös Sananlaskuista.)

Mutta palataksemme vanhemman veljen vihaan. Herran veli ja apostoli Jaakob, joka kuului Jerusalemin seurakunnan johtoon, kirjoittaa – huomaa rakkaille veljilleen: ”Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan; sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.” Tähän liittyy vielä veljen rakastaminen.

En ole kuitenkaan aivan selvillä vanhemman veljen sielunmaailmasta. Nimittäin että käsittikö hän ollenkaan, että isän käskyjen toteuttamiseen, josta hän puhui niin varmallalla äänensävyllä, sisältyi mahdollisesti myös nuoremman pikkuveljensä rakastaminen? Jopa väittäisin ennen kuin tämä oli tehnyt parannustakaan ja kääntynyt siten synneistään (vertaa Kristusta Room. 5:6-10). Emme tiedä, mutta minua silti kiinnostaisi tietää, millainen oli tällöin vanhemman veljen rukouselämä kadotetun pikkuveljensä puolesta. Ulkoilma ainakin luulisi tarjoavan runsaasti otollista aikaa ja mahdollisuutta käydä rukoustaisteluun tämän puolesta! Suokaa anteeksi ironinen sävyni,

mutta minusta tuntuu, että tämä veli ei jakanut isänsä kipeää tuskaa, mitä hän kantoi kauas kulkeutuneen tuhlaajan puolesta.

Tunne, uskoisin, oli molemminpuolinen. Niinpä luulen tietäväni myös pikkuveljen asenteen – ainakin ennen isän käsittämätöntä rakkauden ja anteeksiantamisen kohtaamista. Sitä ennen myös häneltä puuttui

rakkaus ja kunnioitus. Tämä nuorempi olisi kuorossa ollut sitä mieltä, että huonosti käyttäytyvä, eli isälle purnaava isovelji olisi kunnan patriarkaalisen perinteen mukaisesti pitänyt ruoskia juhlien loputtua. Näin tulehtuneet voivat olla veljesten välit reaali maailmassakin. Mutta miten ihmeellisen kärsivällisesti isä kohtasikaan myös hänet – kummatkin poikansa – aivan käsittämätöntä! Ja samalla pikkuveljen on muistettava, jos hän välttyi omien virheittensä kaivelulta ja niitä seuranneelta rangaistukselta juuri tämän isän ihmeellisen reaktion ansiosta, sama armo olisi annettava vastavuoroisesti vanhemmalle veljelle – ainakin tarjottava! Mikä ihmeellinen armo onkaan!

Siis nuoremman veljen rikkomukset olivat mitä ilmiselvimpä, mutta vanhemman olivat peitetympiä (ainakin hänelle itselleen) ja siten salakavalampia. Väittäisin kuitenkin, että vanhempi veli oli aivan yhtä paljon armon tarpeessa kuin nuorempi heistä, ellei jopa enemmän. Ja tästä on Jeesuksen kohtaaminen kahden velallisen kanssa (Luuk. 7:36-) tai mieleeni tulee toinenkin Jeesuksen vertaus: fariseus ja publikaani, Luuk. 18:9-14.

Näiden ajatusten päätteeksi haluan summata, että niin tärkeää kuin veljien rakastaminen onkaan (tähän sisällytte myös te sisaret!), se ei omin ansioin aukene, me tarvitsemme siihen Rakasta Isoveljeämme, Jeesus, Sinua! Mutta miten mullistava onkaan Herran suunnitelma. Paavali oli varmaan välillä aivan haltioissaan, kun hän kirjoitti Hengen inspiraation alla siitä, miten Kristus ”luo Itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi”(Ef. 2:14). Hän puhui Juutalaisista ja ns. pakanoista (mieluummin käyttäisin tosin termiä ei-juutalaiset, jotka olivat siis ”kansoista”). Tämä vanhempi veli (juutalaiset) yhdistyvät Kristuksessa nuorempaan, eli ei-juutalaisiin, yhdeksi. Se tiukkaan painettu, heidän välisensä molemminpuolinen vihollisuus on purettu, ja siten kutsumusten eroista huolimatta tulee ilmenemään mitä syvin veljien välinen rakkaus (katso myös Ps. 133). Oi, Herra minä saan tehdä parannusta, tunnustaa ja kääntyä pois siitä, etten ole rakastanut ja kunnioittanut veljiäni ja sisariani, ja saan antaa anteeksi, mitä olen kokenut heiltä loukkausta. Pyydän: Jeesus, paranna meidän haavamme!

Siunauksin
Mikko

Pimeässä laaksossa

Shalom, rakkaat kanssamatkaajat! Tässä kirjoituksessani haluan kertoa lyhyesti jotain vaelluksestani Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kanssa, käyttäen psalmia 23, ikään kuin opastimena. Monet teistä tietävät, että olin koditon rappioalkoholisti kohdatessani Pelastajani Jeesuksen. Siinä tilanteessa oli ainoa omaisuuteni päälläni olevat haisevat vaatteet. Kuitenkin sisimmässäni tiesin, että nyt kun minulla on Jeesus, niin minulla on kaikki, mitä ihminen tarvitsee!! Daavid iloitsee psalmin jakeessa 1: ”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu”. Pietarikin täydentää tätä sanomalla, että Jeesuksen kautta meille on lahjoitettu kaikki, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan!!

Otin aika pian tämän jälkeen yhteyttä vaimooni Marjattaan. Olimme olleet erillämme jo noin kahdeksan kuukautta. Hän huomasi minussa tapahtuneen muutoksen ja ehdotti, että yrittäisimme uudelleen. Saimme asunnon Lausteelta marraskuussa 1991.

Daavid jatkaa psalmissaan: ”Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään, virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa, hän

virvoittaa minun sieluni”. Minulle Jumalan Sana, Raamattu, on alusta pitäen ollut näitä viheriäisiä niittyjä ja virvoittavia vesiä. Tulinhan uskoonkin Sanaa lukemalla. Seuraavan vuoden luin jatkuvasti Raamattua. Luin Uuden Testamentin C-kaseteillekin, joita sitten kuuntelin koiraa ulkoiluttaessani. Vasta vuoden 1993 alussa menin ensimmäiseen hengelliseen tilaisuuteen Turun Nuorten Apuun. Silloin alkoi selkeän johdatuksen kautta palvelutyö siinä yhteisössä. Samoin kävi Ilpoisten piirin, Katulähetyksen, Kristillisen Työväen yhdistyksen ja Asannan kohdalla. Mihinkään näistä en itse pyrkinyt. ”Hän ohjaa minut oikealle tielle”, ylistää Daavid Herraa. Olen aivan varma, että Herra on nämä ovet avannut. Se, miten olen palvelutyössäni onnistunut, onkin taas aivan eri asia. Olen äärettömän kiitollinen näistä kaikista yhteisöistä, joiden kautta olen oppinut tuntemaan valtavasti ihmisiä, jotka ovat olleet minulle esikuvina ja rohkaisijoina. Daavid jatkaa: ”Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään paha, sillä sinä olet minun kanssani”. Noin neljä vuotta sitten vaimollani Marjatala lääkärin tutkimuksissa ja magneettikuvauksissa todettiin alkaneen Alzheimerin tauti. Tauti on edennyt pikkuhiljaa ja sen kanssa on aika ”hyvin” pärjätty. Alkusyksystä viime vuonna hän sai yöllä aika pahan kouristuskohtauksen, jonka jälkeen hänen tilansa paheni. Jonkin ajan kuluttua se määriteltiin keskivaikeaksi Alzheimeriksi, johon liittyy tällainen ilmiö kuin ”sundown-syndroma” eli iltaisin aivojen toiminta entisestään huonontuu. Alkaa eläminen kuin toisessa maailmassa. En käy niitä tilanteita tässä sen enempiä selvittämään. Täysin käsittämättömiä asioita!! Miltä hänestä itsestään mahtaa tuntua pään sekamelska, pohdituttaa minua usein. Vai huomaako sitä ollenkaan. Ehkä ei. Omalta kohdaltani pahimmalta tuntuu se, kun Marjatta ei tunne minua. Se on jokailtaista. Tänään hän ”kadotti” minut heti puolenpäivän jälkeen. Juuri äsken kävi kysymässä, että olenko minä naimisissa ja onko minulla lapsia ja missä minä asun. Minulla on nimikyltti paidanrintamuksessa mutta se ei auta. Eikä valokuvien, joissa olemme yhdessä, katsominenkaan auta.

Olemme todella pimeässä laaksossa mutta emme yksin. On näitä

pimeitä laaksoja tässä uskon kilparadalla ollut, mutta pimeintä tuntuu tulevan vasta kalkkiviivoilla.

Daavid jatkaa: ”Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä. Minun maljani on ylitsevuotavainen.”

Olemme koko eläkkeellä olemisen ajan viettäneet aamuisin hartaus/rukoushetkeä. Aloitamme sen usein juuri tällä psalmilla 23 ja nautimme sen jälkeen ehtoollista. Minusta tässä jakeessa 5 on selkeä ennakkokuva siitä, mitä Daavidin juurivesa, Jeesus Kristus teki Golgatan ristillä meidän hyväksemme. ”Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te JULISTATTE Herran kuolemaa siihen asti, kun Hän tulee.” (1 Kor.11:26) Vihollisten silmien edessä me julistamme tätä Hänen voittoaan ja saamme täyttyä Hengellä. Halleluja!! Jeesuksella ei ole dementiaa, Hän tuntee meidät ja meidän heikkouksemme. Hän voi sääliä meitä. Hebr. 4:15. Hän tulee luoksemme pimeään laaksoon ja tukee meitä. Sen olen saanut kokea. ”Dementia” Hänelle tulee tunnustaessamme syntimme. Hebr. 10:17 sanoo: ” ja heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en minä enää muista”. Halleluja!!

Siunattua kotimatkaa teille kaikille!!

Ikuisuuden ja kirkkauden toivon äärellä

Rukousta voi verrata hengittämiseen. Kun hengittäminen lakkaa, ihminen kuolee. Sama asia pätee sisäiseen ja hengelliseen ihmiseemme. Rukous on elinehto elävälle kristillisyydelle. On sanottu, että se voi muuttaa ihmiset, asiat ja olosuhteet, kun se on aitoa ja vilpittöntä.

Sain viettää 60-vuotispäivääni syntymäpäiväseurojen merkeissä 19.11.2023. Mieleni on vieläkin kiitollinen juhlista ja ihmisistä, jotka omalta osaltaan tekivät juhlastani ikimuistoisen. Kukkakimppujen ohessa sain pysyvämpiäkin lahjoja. Monet niistä liittyivät työhöni pappina.

Lahjojen joukossa oli kaksi ikonია. Yksi oli ostettu uudesta Valamosta Heinävedeltä. Tästä ortodoksisesta ikonista voi havaita sen, että Maria on kuvattu suurena ja Jeesus pienenä hänen sylissänsä. Katolisessa ja ortodoksisessa kirkossa Marian on katsottu olevan tärkeä osa Jeesuksen lihaan eli ihmiseksi tulon toteutumista. Maria on myös kristittyjen esikuva

ja on Jeesuksen äitinä erityisasemassa taivaallisessa hierarkiassa. Meillä evankelis-luterilaisessa kirkossa Maria on tyyppillisesti vaatimattomammassa roolissa. Jeesuksen merkitys ja sovitustyö sen sijaan korostuu.

Toisen ikonin sain seurakuntani diakoniatyöntekijöiltä. Tätä ikonia kutsutaan Ystävyysikoniksi. Se on kopio koptilaisesta ikonista 500-700-luvulta. Sen oikea nimi on "Kristus ja pyhä Menas". Ikonissa Kristuksen

oikea käsi lepää Menaksen hartioilla. Sen voi tulkita tarkoittavan montaa eri asiaa. Itselleni se tarkoittaa sitä, että Kristus kulkee rinnallani lohduttaen ja rohkaisten elämän arjen keskellä.

Ikoni on kuin ikkuna

ikuisuuteen. Sen äärellä voi rukouksen ja kuvan kautta avata ikkunan näkymättömään todellisuuteen. Rukous ei vaadi kuitenkaan mitään tiettyä paikkaa, mutta ikoni voi auttaa keskittymään siihen. Ikonin äärellä on mahdollista aistia Jumalan ja ihmisen välistä vuoropuhelua, kristittyjen jakamatonta yhteyttä ja ykseyttä. Ikonit kertovat kuva-aiheillaan Jumalan suurta pelastustarinaa oman elämäni keskellä.

Ikonin äärellä rukoilemisesta voi tulla hyvä tapa. Rukouksen voi aloittaa esimerkiksi sytyttämällä kynttilän ja tekemällä ristinmerkin. Saan

rauhoitua ja pysähtyä kaikkinäkevän ja kaikkietävän Jumalan kasvojen eteen. Saan katsella Kristusta ja jättäytyä itse katseltavaksi.

Tämä aika on hyvin kiireistä. Ihmisillä ei tahdo olla aikaa pysähtyä oman olemassaolonsa äärelle. Elämä tuntuu olevan jatkuvaa suorittamista ja kilpailua. Monet kaipaavat kuitenkin pysähtymistä ja hiljentymistä, vaikka eivät sitä aluksi myönnä. Meidän on hyvä muistaa, että Jumala ei vaadi, edellytä eikä aseta meille ehtoja, että kelpaisimme. Jumalan edessä meillä on lupa olla avoimena, aitona ja vaatimuksista vapaana.

Raamatusta löytyy kaksi kohtaa, jotka ovat erityisen rakkaita itselleni. Apostoli Paavali toteaa toisessa kirjeessään korinttilaisille: "Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään, vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa, mutta näkymätön ikuisesti." (2. Kor. 4:18)

Me elämme myös elämäämme siinä Todellisessa, joka on antanut meille ymmärryksen, jotta tunsimme hänet. "Me tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tunsimme hänet, joka on Todellinen. Ja tässä Todellisessa me elämme, kun olemme hänen pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä." (1. Joh. 5:20)

On helppo yhtyä apostoli Paavalin sanoihin: "Kristus meissä, kirkkauden toivo". Näissä sanoissa on jo aavistus ikuisuutta. Matkaamme kohti kirkkautta ja oikeaa kotiamme taivaassa. Se on hyvä pitää mielessä usein niin nopeasti muuttuvassa ajassamme. Ihminen ei kykene hallitsemaan kaikkea, eikä vähiten omaa elämäänsä.

Pete Hokkanen

Turun katulähetyksen toimintaa

Elintarvikkeiden jakelut viikoittain pyritään aloittamaan noin klo 11.30

Maanantaisin elintarvikkeiden jakelu lapsiperheille ja liikuntarajoitteisille
Keskiviikkoisin ja perjantaisin elintarvikkeiden jako, yhteislaulua, hartauspuhe ja yhteisruokailu.

Jaettavat elintarvikkeet saadaan kaupoista ja noudetaan Katulähetyksen autolla. Operaatio Ruokakassi ry:stä haemme lisää elintarvikkeita jaettavaksi. Kouluista saamme lämpimän ruoan suoraan koulukeittiöistä.

Kirpputori on auki arkisin klo 11.00-17.00. Lauantaisin 10.00-15.00

Osa lahjoitustavarasta jaetaan myös ilmaiseksi.

Sunnuntaisin klo 9.30 Katulähetyksen Kotikirkko Yläsalilla.

Noin kerran kuukaudessa on Kotikirkon yhteydessä ehtoollinen.

Kotikirkossa on ensin hartautstilaisuus lauluineen ja sen jälkeen osallistujille tarjotaan puuro ja kahvi.

Viikoittaista iltatoimintaa Turun Katulähetyksen Yläsalilla

Maanantaisin kokoontuu Yläsalilla rukouspiiri klo 17.30.

Tiistaisin kokoontuu Yläsalilla puikkopiiri klo 11.00.

Torstaisin kokoontuu Yläsalilla Raamattupiiri klo 18.00-19.30

Joka toinen torstai klo 15.30 kokoontuu Katulähetyksen oma lauluryhmä.

Vankilan jumalanpalveluksiin muutaman kerran vuodessa

ja vankilan raamattupiiriin osallistuu Katulähetyksen henkilöitä.

Muita tapahtumia

Turun Katulähetyksen kevään vuosikokous torstaina 14.3.2024 klo 16.30

Suomen Katulähetyksen talvipäivät pe-la 19.-20.4.2024 Tampere

Soppatykkitahtuma Martin seurakunnan kanssa

helatorstaina 9.5.2024 klo 12.00-14.00 Kaasukelloaukiolla

Toiminta rahoitetaan avustuksilla, lahjoituksilla ja kannatusmaksuilla.

Voit tukea toimintaamme

1. maksamalla kannatusmaksun **viite 10029**, haluamasi kertamaksu.

2. liittymällä kannatusjäseneksi, 20 € / vuosi **viite 8691**. Huom. ei ole äänioikeutta jäsenkokouksissa.

3. Varsinaisen jäsenen jäsenmaksu 25 € / vuosi **viite 10045** (huom. hallitus hyväksyy jäseneksi)

Turun Katulähetyksen tilinumero FI35 57115820006953

Kannatusjäsenen yhteystiedot

Nimi

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

Vapaaehtoisesti täytettävät tiedot

Sähköpostiosoite

Puhelinnumero

Kannatusjäsenhakemuksen täyttö pvm

Haluan Turun Katulähetyksen Ystävä-lehden KYLLÄ / EI

Minua voi kysyä mukaan talkoisiin, soppatykkitahtumiin

KYLLÄ / EI

Kannatusjäsen voi siirtyä jäseneksi hallituksen hyväksymänä ja maksamalla Katulähetyksen tilille jäsenmaksun 25 € / vuosi **viitteellä**

10045. tilinumero FI35 57115820006953

14.02.2024 Turun Katulähetyksen ry.